

въ тази работа, понеже е частна, предлагатъ да се иска решение отъ конференцията на посланицитѣ въ Цариградъ. Призна се, че това предложение е много изгодно. — Кюстендилската работа. Азъ поддържахъ да се иска отъ Цанкова рапортъ, има нужда отъ изучване, заплетена работа. Въпросъ е за кжшитѣ и лозята на турцитѣ въ самия градъ, окупирани.

Отидохъ въ канцеларията. Издадохъ окръжно до нашитѣ учреждения, че съмъ приелъ временно управлението на просвѣтата и че очаквамъ отъ тѣхния патриотизъмъ да продължаватъ съ същото прилежание, ревностъ и усърдие въ своитѣ работи, както до сега; защото дѣлото за което работятъ — просвѣтата и образованието на бждещото поколѣние — е свещено. — Самоковскиятъ кметъ Зографски дойде у мене (an armenian type [ерменски типъ]) да иска държавно училище въ Самоковъ, азъ съмъ за индустриално училище. Мисля да направя нѣщо такова. — Славейковъ приема главното съветничество, редакцията на речника, предлага сбирка отъ пословици (17 кѡли). Вацовъ го почерпилъ въ кръчмата „при желѣзницата“ съ 2 чаши бира, а той въ недѣля вечеръ бѣше още министъръ. — За нуждата отъ читанки.

Подиръ пладне отидохъ у Стоилова. Кому да се повѣри въроизповѣданието? Азъ не искамъ, най-добре на Стаматова. Стойчовъ остава. — Излѣзе „Независимостъ“, много кротка, изгубиха компаса. Съдържа само фейлетонъ, датиранъ отъ Търново, за падналитѣ и изпждени крале на нашето столѣтие (изглежда да е отъ Стамболова)... ала тукъ князътъ си отива. — Получи се писмо отъ Вълковича до Стоилова. Въ Румелия ентусиазъмъ, иска 1000 прокламации, отечеството е изтрѣгнато отъ позора, пакъ ще се повдигне, пакъ ще почне да живѣе. — Хаджи Калчо днесъ сутринята преди насъ бѣше у княза. Той е членъ на „Постоянния комитетъ“. — Говорихме за вестникъ. Да се прекръсти Бѣлг. гласъ и да се продължи издаването му по-нататъкъ, не зная, нѣма да излѣзе нищо отъ това. Стоиловъ мисли да се издаватъ Flugblätter, Gelegenheitsartikel [хвърчащи листове съ статии по случаи]. Драндаръ искалъ да подаде клеветническа телеграма до „N. F. Presse“, че конституцията била унищожена, че имало военно правителство, че овацията била принудителна и изкуствена и т. н., ала му била върната. — Вчера у Янсенъ Стоиловъ говорилъ съ Люцканова. Разправилъ му каквото и на менъ веднага първия день: могло да се поправи всичко, Каравеловъ, Цанковъ, Славейковъ, владицитѣ и нѣкои отъ другитѣ, Начовичъ (за Грекова не искалъ и да чуе) да сж отишли при княза — тихо и съ добромъ всичко би се свършило. Люцкановъ призналъ всички натяквания на Стоилова за срамотнитѣ постѣпки спрямо княза; не могли, ужъ, да се отричатъ. Защо, каже, това срѣдство не го казалъ по-рано. Стоиловъ му отговорилъ: ако отидѣхъ у Цанкова, щѣха да